

Савиленко Н.Б.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ
ТА СПОРТУ УКРАЇНИ

ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ЛУЦЬКА МІСЬКА РАДА

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ:
ТЕОРІЯ, МЕТОДОЛОГІЯ, ПРАКТИКА

Матеріали XVI Міжнародної науково-практичної конференції

24–25 травня 2011 року

Луцьк – 2011

УДК 334.7

Савіна Н. Б. – к. е. н., Національний університет водного господарства та природокористування, м. Рівне

Проблеми оцінювання трансформацій логістичних систем

Становлення економіки логістики базується на різноманітних теоріях. Систематизуючи наведені теорії можна виділити п'ять основних напрямків щодо економічного простору логістики: неокласичні теорії, теорії кумулятивного росту, нові теорії регіонального росту, нові форми територіальної організації виробництва, інші теорії [1].

Необхідно взяти до уваги, що кожна із наведених шкіл і напрямків економічного зростання має свої особливості, які визначатимуть їх прикладну цінність у трансформації та розвитку економічних систем взагалі і логістичних систем зокрема. Досліджуючи розвиток логістичних систем на даному етапі саме результативність впливу визначатиме доцільність застосування тих чи інших теорій. Для вирішення виявленої проблеми нами здійснена спроба застосування основних положень векторного аналізу згідно якого під вектором розуміють відрізок певної довжини, що має початок і напрямок. При цьому довжину вектора називають його модулем. У векторному численні існують певні правила дії над векторами і зокрема можливість їх сумування і визначення результату з врахуванням напрямку. Застосовують вектори для таких процесів які визначаються не тільки величиною чинника, а й напрямком його дії. Стосовно розвитку логістичних систем, важлива не тільки величина трансформації (змін), а й напрямок на який спрямовані ці зміни.

Під вектором економічного розвитку слід розуміти відрізок, що зображає напрямок трансформації економічної системи та модуль впливу цих трансформацій на економічні результати діяльності системи у координатній площині часу та результату.

Виходячи із сутності кожної із складових вектора розвитку і закономірностей функціонування їх у ринковому середовищі, слід відмітити що ці складові не залишаються сталими і перебувають у різних фазах їх змін. Ці зміни можуть мати як позитивний так і негативний вплив. Взнявши за мету необхідність мінімізації негативного впливу одних чинників на інші, або іншими словами мінімізацію ризику самого розвитку виникає потреба пошуку наукового обґрунтованих механізмів реалізації цієї мети. Для прикладу візьмемо таку відому і очевидну складову вектора розвитку, як врахування життєвого циклу продукту, який обумовлює створення виробництва і появу продукту, зростання виробництва, насичення ринку та зменшення попиту, і як наслідок і виробництва.

Тривалість етапів життєвого циклу є різною для кожного продукту і відповідно до неї виникає потреба перепрофілювання виробництва, або освоєння нового виробництва та нового продукту. Пошук ефективного

напрямку перепрофілювання виробництва та оцінка ризику перепрофілювання, прогнозування попиту на певний продукт, маючи у своїй основі наукову природу переходять у сферу економічних відносин. Стосовно відносин функціонування логістичних систем визначальним є необхідність реалізації потреб які є переміщеними як у просторі, так і у часі та оптимізація витрат у всіх ланках ланцюга логістичної діяльності стає необхідною умовою.

Іншими словами, необхідність розвитку логістичних систем є об'єктивно обумовленою. Однак результативність розвитку в значній мірі буде визначатись як науковими так і прикладними запасами його реалізації.

Література

1. Гаджиев Ю.А. Неоклассические и кумулятивные теории регионального экономического роста и развития / Гаджиев Ю.А. // Вестник Научно-исследовательского центра корпоративного права, управления и венчурного инвестирования Сыктывкарского государственного университета, 2008. - Выпуск №1 С. 6-23
2. Советский энциклопедический словарь. /Гл. ред. А.М. Прохоров.- 4 изд.-М.: Сов. энциклопедия. 1989.-1632 с.

УДК 338.2

Скорук О. В. – аспірант
Волинського національного
університету імені Лесі Українки

Методика оцінювання рівня корпоративної безпеки підприємства

Формування стратегії корпоративної безпеки повинно розпочинатися з аналізу всіх аспектів існуючого стану підприємства. Важливе місце в стратегічному аналізі відводиться оцінюванню рівня корпоративної безпеки.

Необхідність формування стратегії корпоративної безпеки та проведення такого аналізу підтверджують результати анкетування, яке проводилося нами з метою визначення стану стратегічного планування корпоративної безпеки на підприємствах дитячого харчування. Результати анкетування дають можливість ствержувати не тільки про відсутність на підприємствах дитячого харчування стратегічного планування корпоративної безпеки, а й про неоднозначне розуміння сутності поняття “корпоративна безпека підприємства”. Проте більшість респондентів вважають, що корпоративна безпека повинна бути об'єктом стратегічного управління та вказують на вагомий вплив корпоративної безпеки на стратегічний розвиток підприємства.

Вважаємо за доцільне здійснювати оцінювання рівня корпоративної безпеки підприємства поетапно.

Перший етап – “Підготовчий” – передбачає визначення мети, цілей і завдання оцінювання рівня корпоративної безпеки підприємства, створення інформаційного забезпечення та формування системи одиничних показників, за якими оцінюємо рівень зовнішньої та внутрішньої корпоративної безпеки.